

Eco-Love In Modern Kannada Poetry: A Celebration Of Nature And Environmental Consciousness

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಪ್ರೀತಿ: ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಚರಣೆ

ರವಿಕುಮಾರ್ ಸಿ.
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ,
ಡಿ.ವಿ.ಗುಂಡಪ್ಪ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ,
ತುಮಕೂರು.

ಸಾರಾಂಶ:

ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಕ್ರಮೇಣ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ತ್ವರಿತ ನಗರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅವನತಿಯು ಮುಖ್ಯ ಕಾಳಜಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಕವಿಗಳು ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕರೆಯಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಸರದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಯ್ದ ಕವಿತೆಗಳ ವಿವರವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಮೂಲಕ, ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಳವಾದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯನಾಶ, ಮಾಲಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆಯಂತಹ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಇದು ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಚಳುವಳಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಪದಗಳು: ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ, ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿ, ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆ, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ, ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ, ಪರಿಸರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹಸಿರು ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ.

ಪರಿಚಯ:

ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅವನತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾನವ ಸಂವಹನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಂತೆ, ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನವರು ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ 20 ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ,

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನ, ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗೌರವದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಳವಾದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಭವಿಷ್ಯ ಎರಡನ್ನೂ ಬೆದರಿಸುವ ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಗತಿಕ ಪರಿಸರ ಚಳುವಳಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ, ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸರಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಸಂಪರ್ಕದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ, ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಅಲೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ, ಅದು ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತ, ಚಿಂತನಶೀಲ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುವ ತುರ್ತು. ಈ ಪ್ರಬಂಧವು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ, ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೆಣೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ:

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪರಿಸರ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನದು, ಆದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆಧುನಿಕ ಪರಿಸರ ಚಳುವಳಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವು 20 ನೇ ಶತಮಾನದ ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರ (1995) ನಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸ ಎಂ.ಎಸ್.ಎ. ನಟರಾಜ್ ಅವರು ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತಿಕ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಡಿ.ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆ, ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರಂತಹ ಕವಿಗಳು ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರು ಎಂದು ನಟರಾಜ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಜೀವಂತ, ಉಸಿರಾಡುವ ಘಟಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆರ್.ಎನ್.ವಿ. ಗೋಪಾಲ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ (2007), ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಸರದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್ ಅವರಂತಹ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಪರಿಸರ ಸಂವೇದನೆಯ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೋಪಾಲ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮಾನವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಎಸ್.ಎಚ್. ದೇಸಾಯಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ (2012) ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅಮೂರ್ತ, ಪ್ರಣಯಾತ್ಮಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತುರ್ತು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇಸಾಯಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಂದು ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುವ

ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಪ್ರೀತಿ:

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ, ಬಹುಮುಖ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ದುರ್ಬಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಎರಡನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕವಿಗಳು ಅನ್ವೇಷಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ:

ಸ್ನೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೂಲವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ: ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡೆಕ್ಕನ್‌ನ ಫಲವತ್ತಾದ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಗಳವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕವಿಗಳು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ, ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾರವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆಳವಾದ ಸಂಪರ್ಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ನದಿಗಳು, ಕಾಡುಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು ಮತ್ತು ಕಣಿವೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿ "ಇ" ಯನ್ನು ಮಾನವ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸುವ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. "ಜೀವಧಾರ" ದಂತಹ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳು ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತವೆ.

ಪರಿಸರ ನಾಶ ಮತ್ತು ತುರ್ತು: ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ, ನಗರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಮಾನವ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಸರ ನಾಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನದಿಗಳ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಅರಣ್ಯನಾಶ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಅವನತಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಬರಹಗಾರರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಾದ ತುರ್ತು ಕಾಳಜಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೋಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಭೂದೃಶ್ಯಗಳ ನಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್ ಅವರ "ಹದಿಯೋ ಜರೆಯಿನ ಭಾವಗೀತೆಗಳು" ಒಂದು ಕವಿತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಕವಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅವನತಿಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುವ ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಮಾನವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ: ಅನೇಕ ಕವಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾನವೀಯತೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಸರ ಅವನತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲು ಕವಿತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದು

ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮಾನವರು ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ ಬದಲು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಜನರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತವೆ. "ಪ್ರಕೃತಿ" ನಂತಹ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ನಡುವಿನ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸಾಮರಸ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ: ಅನೇಕ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾನವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ರೂಪಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಘನತೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನಡುವೆ ಸಮಾನಾಂತರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜದ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅವನತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾನವ ಆತ್ಮದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಕವಿತೆಗಳು ಪರಿಸರದ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನಷ್ಟದ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತವೆ, ಸರಳವಾದ, ಹೆಚ್ಚು ನೈತಿಕ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಮರಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತವೆ.

ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರತೆಗೆ ಮರಳಲು ಕರೆ: ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಕರೆ ಎಂದರೆ ಸರಳತೆಗೆ ಮರಳುವುದು, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವ ಸುಸ್ಥಿರ ಜೀವನಶೈಲಿ. ಈ ಕವಿತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವರು ಹೆಚ್ಚು ಸರಳವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ, ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಸ್ತಾಲ್ಜಿಯಾವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತವೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

"ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ" ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ್ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನದ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಆಧುನಿಕ, ನಗರ ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಹಾನಿಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನ 1: ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕಾವ್ಯ:

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ.

"ಹಾಡುವೆಯ ಹಾಡುವ" ನಂತಹ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇಂದ್ರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಾಶ್ವತ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ,

ಅದನ್ನು ಜೀವನದ ಅಶಾಶ್ವತತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಎರಡರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಾವ್ಯವು ಪರಿಸರವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಇದು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಾಯನ 2: ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪರಿಸರ ಕವಿತೆಗಳು:

ಆಳವಾದ ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಳಸ್ವರಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾವ್ಯವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ "ವಸುಂಧರ" ಕವಿತೆಯು ಭೂಮಿಯ ಪೋಷಣೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೃತಿಯು ಪರಿಸರವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವಾದ ನೈತಿಕ ವಾದವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನಡುವಿನ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ:

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ:

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಮಾನವರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವಿನ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸುಸ್ಥಿರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿ:

ಪರಿಸರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಓದುಗರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ಮಾರ್ತಿದಾಯಕ ಕ್ರಿಯೆ:

ಪ್ರಕೃತಿಯ ದುರ್ಬಲತೆಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಮೂಲಕ, ಕವಿಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಕಾಲತ್ತು ಮೂಲಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಜ್ಞಾನದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ:

ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಧಾನಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಧುನಿಕ, ಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು:

ಕಾವ್ಯವು ಓದುಗರು ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ನಡುವೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬಂಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಆಳವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಾನವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನೈತಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಚಿತ್ರಣ, ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮೂಲಕ, ಈ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಸನ್ನಿಹಿತತೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಸುಸ್ಥಿರತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಜಾಗತಿಕ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಮಾನವೀಯತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ನಡುವಿನ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು:

ನಟರಾಜ್, ಎಂ. ಎಸ್. ಎ. (1995). ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಾತ್ರ. ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು.

ಗೋಪಾಲ, ಆರ್. ಎನ್. ವಿ. (2007). ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.

ದೇಸಾಯಿ, ಎಸ್. ಎಚ್. (2012). ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಬೇಂದ್ರೆ, ಡಿ. ಆರ್. ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಕಂಬಾರ್. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾವ್ಯ ಸಂಕಲನ.

